

DECIZIA nr. 712 din 23.09.2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
X ,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. 45015/02.06.2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti, prin adresele nr. x/21.05.2015 si nr. x/24.08.2015, inregistrate la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/02.06.2015 si nr. x/24.08.2015, asupra contestatiei formulata de **X** , CF – x cu sediul in Germania str. x, reprezentanta legal de DI. x

Obiectul contestatiei, inregistrata la organele fiscale sub nr. x/27.03.2015, completata cu adresa inregistrata sub nr. x/01.04.2015, il constituie decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x 17.02.2015, emisa de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti, prin care au fost calculate accesorii aferente TVA in suma **x lei**, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de 26.02.2015

Avand in vedere dispozitiile art. 205, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de **X** .

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a cauzei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata de **X** se solicita desfiintarea deciziei de calcul accesorii nr x din 17.02.2015 emisa de AFCN cu privire la suma de x lei reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA invocand urmatoarele:

- in decontul aferent lunii februarie 2013 depus in data de 22.03.2013 societatea a inregistrat TVA de plata in suma de x ron si nu in suma de x ron – asa cum figureaza in fisa sintetica;

- societatea a efectuat plata taxei pe valoarea adaugata aferenta decontului din luna februarie 2013 in suma de x ron in termenul legal asa cum se poate observa si din fisa sintetica;

- a constatat ca aceasta diferenta intre TVA inregistrata in decont si TVA inregistrata in sistemul electronic a fost cauzata de erori la validarea decontului de TVA in format electronic;

- a intrepris demersuri in vederea corectarii erorilor materiale din decontul de taxa pe valoare adaugata, in sensul solicitarii unei copii a decontului de TVA aferent lunii februarie 2013 inregistrat cu nr. x/-2/22.03.2013 asa cum apare inregistrat in sistemul electronic;

- societatea considera ca dobanzile si penalitatile se refera la o obligatie fiscala nedatorata, inregistrata eronat in sistemul ANAF din cauza faptului ca societatea a folosit o versiune a decontului de TVA neactualizata.

In concluzie, societatea solicita desfiintarea deciziei nr. x 17.02.2015 referitoare la obligatiile de plata accesorii si implicit anulara obligatiei de plata a dobanzilor si penalitatilor de intarziere aferente TVA in suma de x ron.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. x 17.02.2015, organele fiscale au stabilit in sarcina **X** , pe baza evidentei pe platitor, penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata in suma totala de x lei calculate pe perioada 25.03.2013 – 19.11.2014.

In sustinerea contestatiei societatea anexeaza adresa depusa la autoritatile fiscale competente inregistrata sub nr. x/18.03.2015 impreuna cu documente anexate acesteia.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatarile organelor fiscale, motivatiile societatii si actele normative in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca societatea nerezidenta datoreaza accesorii aferente TVA in conditiile in care ulterior emiterii si comunicarii deciziei atacate a fost corectat decontul de TVA aferent lunii februarie 2013 prin Decizia de corectare a erorilor materiale nr. x/18.08.2015.

In fapt, Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti a emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x 17.02.2015, prin care s-au stabilit in sarcina X dobanzi si penalitati de intarziere in suma totala de x lei pentru obligatia fiscala aferenta decontului de TVA pentru luna februarie 2013.

Prin contestatia formulata societatea sustine ca prin decontul aferent lunii februarie 2013 depus in data de 22.03.2013 societatea a inregistrat TVA de plata in suma de x ron si nu in suma de x ron, asa cum figureaza in fisa sintetica.

In drept, in ceea ce priveste modalitatea de calcul a accesoriilor care fac obiectul acestei contestatii, prevederile art. 22, art. 85, art. 119, art. 120 si art. 120¹, din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

"Art. 22 - Prin obligatii fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

[...] b) obligația de a calcula și de a înregistra în evidențele contabile și fiscale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

c) obligația **de a plăti la termenele legale** impozitele, taxele, contributiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligația de a plăti dobanzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii;"

art. 85 - (1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

"Art. 115 - (1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

(...) b) **toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii.** În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată, se aplică prevederile art. 175 alin. (4¹)

(...) (2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, **precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;**

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil

„Art. 119. – (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen **dobânzi și penalități de întârziere**”.

„Art. 120. – (1) **Dobânzile** reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și **se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv**”.

„Art. 120¹ - (1) **Penalitățile de întârziere** reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și **se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. [...]**”.

Prin urmare, conform dispozițiilor legale antecitate, contribuabilii au obligația de a calcula, declara și plăti obligațiile datorate, iar accesoriile se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor față de bugetul general consolidat, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, de la data scadenței și până la data achitării efective.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta următoarele:

- organul fiscal a emis Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii nr. x 17.02.2015, prin care s-au stabilit în sarcina X dobanzi și penalități aferente taxei pe valoarea adăugată în suma totală de x lei, calculate pentru perioada 25.03.2013 – 19.02.2013;

- societatea a transmis electronic în data de 22.03.2013 decontul de TVA aferent lunii februarie 2013 pe formatul versiunii anterioare a decontului de TVA (versiune D.300_A3.02) conform OPANAF 1790/2012, acest lucru a generat situația ca sumele declarate în decont să fie preluate electronic decalat;

- conform fisei sintetice pe platitor prin decontul depus sub nr. x din data 22.03.2013 aferent lunii februarie 2013 societatea declară TVA de plată în suma de x lei, pentru care s-a efectuat plata la data de 22.03.2013 în suma de x lei;

- accesoriile contestate au fost calculate asupra sumei de x lei, diferența între TVA de plată declarată în suma de x lei și suma achitată de x lei, fiind calculate accesorii atât pentru decontul de TVA aferent lunii februarie 2013 cât și pentru deconturile de TVA aferente lunilor martie – decembrie 2014;

- urmare adresei depuse de societatea și înregistrată sub nr. x/13.05.2015 prin care solicită corectarea decontului de TVA aferent lunii februarie 2013, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți procedea la emiterea Deciziei de corectare a erorilor materiale din decontul de TVA aferent lunii februarie 2013 nr. x/18.08.2015 prin care la rd. 33 este înscrisă „suma negativă a TVA în perioada de raportare (-) x lei”.

Având în vedere cele prezentate mai sus, **urmează** să se desființeze Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x 17.02.2015 prin care Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți a stabilit în sarcina societății obligația de plată accesorii aferente TVA în suma totală de **x lei**, în baza art. 216 alin. (3) și (3¹) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

(3) *„Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.*

(3¹) *Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare”.*

Tinând seama de cele sus menționate se remite cauza Administrației Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenți în vederea reanalizării situației fiscale, respectiv reanalizării ordinii de stingere a obligațiilor de plată, tinând cont de prevederile legale, precum și de cele reținute prin prezenta.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 119, art. 120, art. 120¹ și art. 216 alin. (3) și alin. (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală republicată, pct. 11.5, pct. 11.6 și pct. 11.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014

DECIDE:

Desființează Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x 17.02.2015 pentru accesorii aferente taxei pe valoare adăugată în suma de x lei, urmând ca Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți să reanalizeze cauza pentru X pentru aceeași perioadă având în vedere considerentele prezentei decizii.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.